

ZPRÁVA

č. 5 / jaro 2010

EKOLOGICKÉHO PRÁVNÍHO SERVISU

Informujeme o kauzách a souvislostech,
o nichž se jinde nedočtete.

Editorial

Vážení přátelé,

Rok 2010 je podle čínského kalendáře ve znamení tygra, a je tedy časem dynamiky, pohybu a změny. Ať už je to shoda náhod nebo ne, na nás v Ekologickém právním servisu prastará prognostika skutečně sedí. K položení základů ke změnám však aspoň v našem případě došlo již v minulém roce, kdy jsme se sešli na přelomu srpna a září a radili se jak dál. V první řadě jsme znovu definovali vizi a misi organizace a ověřili si, že se shodujeme v hodnotách, o které se v naší práci opíráme. Dále jsme se dohodli na základním rámci nového strategického plánu platného do roku 2015 a definovali jsme si další potřebné organizační změny pro jeho realizaci. Rok 2010 je proto pro nás rokem přeměny. V lednu jsme dokončili strategický plán, zavedli jsme změny ve způsobu řízení organizace, pracujeme na lepším způsobu komunikace s veřejností a vůbec se snažíme plnit cíle, které jsme si předsevzali. Všechny tyto změny se zatím neprojeví navenek, neboť nebyly ještě oficiálně prezentovány. Berte proto tuto zmínku spíše jako ochutnávku věcí příštích a snahu vás ubezpečit, že tvrdě pracujeme na tom, abychom byli stále lepší a efektivnější při práci pro druhé.

Od posledního vydání Zprávy jsme také udělali velký kus práce navenek, zvláště pak ve snaze prosazovat systémové změny. Ať už jsou to pozměňovací návrhy k lobbingovému zákonu, jejichž cílem bylo vytvořit z bezzubého „nic“, předloženého politickými stranami, skutečně „něco“. Nebo to byl náš návrh na efektivní změnu soudního řádu správního, která by odstranila současný absurdní stav, kdy soud rozhodne o nelegálním stavebním povolení až v době, kdy je stavba již dokončena. Vždy jde o návrhy, jejichž cílem není další zbytečná byrokratická systémová či další zesložňování již tak neuvěřitelně nepřehledného právního řádu, ale prosazování zákonné úpravy, která má sloužit ochraně veřejných zájmů a práv občanů. O to nám skutečně jde, neboť pokryteckých zákonů, které v konečném důsledku vedou pouze ke zmatku a zneužívání ze strany úřadů, máme přehršel. Proto vás také chceme ubezpečit, že bez ohledu na to, jaká strana či mocenská klika zrovna vládne, jak libivě jsou sliby politických stran, jak velká je naděje či deziluze při pohledu na věci příští, vždy se můžete spolehnout na to, že zde existují právníci, kteří každým svým krokem dennodenně pracují na tom, aby spravedlnost skutečně fungovala, a mají přitom odvahu vítězit.

S přáním inspirativního čtení vás zdraví,

Pavel Franc
Programový ředitel

Odpovědní úředníci?

Má se za to, že jeden z nejznámějších šéfů organizovaného zločinu v USA, Al Capone, měl na svědomí desítky vražd, žádnou se mu však nikdy nepodařilo prokázat. Odsouzen byl až na základě daňového zákona, který ukládal povinnost zdanit i nelegální příjmy. Al Capone byl potrestán jedenácti lety vězení za daňový únik, tedy za doprovodný jev organizovaného zločinu. Ačkoliv se tehdejší postup americké justice může jevit jako pouze částečný úspěch, domníváme se, že by mohl být inspirativní pro jednu z možných cest potírání korupce v České republice.

Jedním z projevů korupčního a klientelistického jednání jsou protizákonná rozhodnutí úředníků. Zjistili jsme, že v České republice ze špatných rozhodnutí nejsou vyvozovány žádné důsledky a za protizákonná rozhodnutí tak není nikdo skutečně odpovědný.

Přímé škody, které státu vznikly na soudních poplatcích za zrušená rozhodnutí, činily za poslední tři roky nejméně 120 milionů korun. Data nejsou kompletní, neboť některé z institucí jako například ministerstva zemědělství, zdravotnictví, zahraničních věcí a vnitra, kterých jsme se ptali, přeshlapy svých zaměstnanců vůbec neevidují. Tato částka je však v každém případě pouhou špičkou ledovce vzhledem k nepřímým škodám, které špatným rozhodováním úředníků vznikají například v podobě předražených státních zakázek, nevýhodných investic nebo poškození zdraví lidí nebo životního prostředí, s čímž jsme se za 15 let naší existence setkali v desítkách případů.

Nedochází-li k vyvozování důsledků z pochybení úředníků, otevírá se prostor pro korupční a klientelistické praktiky. Naopak trvání na tom, aby úředníci dodržovali zákon, se jeví být snadnějším úkolem než přímé prokazování korupčního jednání.

Ačkoliv všechny politické strany označují boj s korupcí jako svou prioritu, problém nedostatečné odpovědnosti úředníků ve svých programech nezmiňují. Rozhodli jsme se proto předložit konkrétní návrhy v této oblasti sami.

Podle výsledků naší právní analýzy „[Klientelistic-
ký nebo právní stát? Příčiny nedostatečné odpo-](#)

[vědnosti za nezákonné rozhodování úředníků](#)“ je možné část problémů řešit i pomocí stávajících právních předpisů. Mechanismy, které již nyní dovolují vyvodit odpovědnost konkrétního úředníka za nezákonné rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup, by však měly být zpřesněny, aby jejich uplatňování nebylo pouhou možností, ale stalo se naopak běžnou praxí.

Za nezbytný nový nástroj považujeme zavedení povinnosti správních orgánů evidovat a zveřejňovat počet jejich rozhodnutí, které byly zrušeny správními soudy, a související náklady pro veřejné rozpočty.

Dále doporučujeme rozšíření působnosti žaloby ve veřejném zájmu. Inspirací by mohlo být Slovensko, kde má každý občan možnost bránit se žalobou proti nezákonnému převodu veřejného majetku. Navrhujeme také posílení možnosti ochrany před nezákonnou úřední nečinností a zvýšení transparentnosti rozhodování, zejména o veřejných zakázkách.

Zásadním systémovým řešením by ovšem bylo důsledné oddělení výkonu státní správy a samosprávy na úrovni obcí a krajů, jež by zabránilo politickým tlakům na rozhodování úředníků.

Naše návrhy jsme ještě před volbami předali zástupcům všech parlamentních stran a také TOP 09 a VV. Po sestavení vlády s nimi ministři a politické strany opět oslovíme. Domníváme se totiž, že bez vymáhání odpovědného rozhodování úředníků nelze korupci a klientelismus řešit dostatečně účinně.

Hluk - úspěšně odvrácená hrozba

V České republice jsou nadměrným hlukem z dopravy postiženi statisíce lidí. Důvodem je nejen všeobecný nárůst automobilové dopravy a některé staré hlukové zátěže, ale i trvajících nevhodných umístování staveb a nedostatečná protihluková opatření.

V únoru letošního roku jsme zjistili, že se úředníci Ministerstva zdravotnictví chystají nově stanovit limity pro hluk ze silnice a hodlají změkčit už tak nedostatečnou ochranu občanů před civilizač-

ními chorobami, které dlouhodobý hluk přináší. Návrh ministerstva by umožnil postavit lidem pod okny dálnice až o 5 dB hlučnější než nyní, a o 20 dB hlučnější, než kolik doporučuje Světová zdravotnická organizace. Úředníci ministerstva vyšli vstříc ekonomickým zájmům stavebníků silnic také tím, že návrh by zmírňoval limity i zpětně

Návrh naštěstí nedošel daleko. Ještě předtím, než měl vstoupit do fáze připomínkového řízení, jsme připravili analýzu jeho dopadů, interpelaci na ministryni a upozornili veřejnost. Ministryně poté rozhodla, že se v další přípravě návrhu nebude pokračovat. Přesto se domníváme, že dokud se nepodaří přimět Ředitelství silnic a dálnic a Ministerstvo dopravy k lepší spolupráci s občany a tím i k citlivějšímu plánování staveb, hrozba dalšího oslabování ochrany zdraví občanů bude stále aktuální.

Sledujte www.hluk.eps.cz

Rozbor případu

Pozitivní EIA pro Pruněřov

ČEZ usiluje o modernizaci své největší české hnědouhelné elektrárny, která má prodloužit éru spalování uhlí v Pruněřově o desítky let. Již od roku 2008 upozorňujeme na to, že ČEZ je podle platných právních předpisů povinen použít technologii s vyšší účinností.

Ministerstvo životního prostředí vedené bývalou tiskovou mluvčí společností ČEZ koncem dubna vydalo kladné stanovisko EIA pro variantu navrhovanou ČEZem s dodatečnými podmínkami v podobě zprísňení emisních limitů některých znečišťujících látek a kompenzací za navíc vypuštěné skleníkové plyny. Tento výsledek z několika důvodů nelze považovat za „rozumný“ kompromis mezi zájmy ČEZu a ochranou zdraví obyvatel a životního prostředí, ačkoliv tak byl veřejnosti prezentován.

Dodatečné podmínky ministerstva nemají oporu v zákoně a nejsou právně vynutitelné

Hrozí totiž, že ČEZ, poté co mu poslanci umožnili formou protiústavního přílepku získat cca 70 miliard na modernizaci svých zařízení, vybere nějaký vhodný projekt z těch, které by bez ohledu na stanovisko EIA k Pruněřovu tak jako tak realizoval, a bude jej vydávat za kompenzaci. Naproti tomu není jasné, jak ČEZ může dosáhnout ministerstvem navržených emisních limitů, když již má všechny důležité technologie pro Pruněřov již několik let objednané.

Stanovisko s dodatečnými podmínkami se neopírá o žádná seriózní data

Často uváděným argumentem pro vydání pozitivního stanoviska EIA byly „ekonomické a technické“ podmínky, které použití kvalitnější technologie v Pruněřově znemožňují. Otázkou „technických podmínek“ realizace elektrárny s vyšší účinností se (okrajově) zabývaly dvě expertní studie – studie norské společnosti DNV

a studie společnosti Euromatic, kterou dodal ČEZ. Z obou vyplývá, že žádné technické podmínky, které by použití modernější technologie v Pruněřově skutečně znemožňovaly, neexistují.

Tyto dvě studie jsou v zásadě jedinými expertními podklady, který má k Pruněřovu ministerstvo i veřejnost k dispozici. Co se týká ekonomické nevhodnosti modernější varianty, ČEZ nikdy žádné srovnání obou variant nepředložil. Rozporná vyjádření zástupců ČEZu o výši dodatečných nákladů navíc ukazují, že toto srovnání pravděpodobně nikdo nikdy neprováděl.

Dodatečné podmínky vydání pozitivního stanoviska ignorují zásadní problémy

Podmínky, které ministerstvo ČEZu „nadiktovalo“, se týkají vypouštěných emisí zdraví škodlivých látek a skleníkových plynů. Jedním ze zásadních problémů fungování elektrárny s nižší energetickou účinností však jsou vedle toho ještě stovky tisíc tun uhlí ročně spáleného zbytečně. Plynutí strategickou neobnovitelnou surovinou ministerstvo ve svém rozhodnutí ale vůbec nebralo v potaz.

Neméně podstatným je také fakt, že ministerstvo umožnilo ČEZu vysmát se zákonům. ČEZ žádal o povolení a byl vyzván, aby svou žádost doplnil o srovnání s účinnější variantou elektrárny. Neudělal to, a povolení přesto dostal.

Několikrát mu přitom sekundovala dokonce i vláda. Dělo se tak přinejmenším skrze jednání tripartity. Jen těžko lze v minulosti hledat para-

lelu k situaci, kdy by zástupci vlády, zaměstnavatelů a odborů tak jednoznačně vyžadovali realizaci záměru jednoho konkrétního podnikatele. Známý je také tlak premiéra na ex-ministra Dusíka, který nakonec vedl k jeho odstoupení. Korunu všemu pak nasadila paní ministryně, když pár dní před vydáním kladného rozhodnutí o Pruněřovu rozprášila sekci ochrany klimatu, jejíž představitelé plány ČEZu otevřeně kritizovali.

V souvislosti s vydáním pozitivního stanoviska se několik komentátorů pustilo do oslavování „zdravého rozumu“, který v Pruněřově zvítězil nad „zelenou ideologií“. Je pravdou, že EPS se do sporu s ČEZem nepustil jen tak, aby řeč nestála, a je pravdou, že naše motivace v tomto procesu byla, a do budoucna stále zůstává, ideově zabarvená. Těmi ideály, o které nám ve sporu o Pruněřov jde, jsou čistší ovzduší v Severních Čechách, nižší emise CO₂, úspory uhlí, a také odpovědné rozhodování státu. Onen adorovaný zdravý rozum se přitom vlastně spokojil s vírou v to, že ČEZ splní navržené přísnější limity a vykompenzuje emise CO₂, také s představou, že uhlí máme na rozdávání a nakonec i s principem, že právní předpisy jsou něčím, co lze bez rizik překrucovat podle toho, jak se to komu zrovna hodí.

Že je rozumné, realistické, ekonomicky i ekologicky výhodnější čisté ovzduší, úspory uhlí a emise CO₂ a odpovědné rozhodování státu? Však také momentální vítězství „zdravého rozumu“ není naštěstí ani zdaleka verdiktem definitivním. ČEZ bude v dalších krocích potřebovat ještě několik důležitých povolení jako je územní rozhodnutí či tzv. integrované povolení a EPS bude postup ČEZu nadále sledovat. Pro aktuální informace se můžete zaregistrovat na www.pohodacez.cz.

Kampaň pro větší odpovědnost korporací

Bránit se proti porušování lidských práv, poškozování zdraví a ničení přírody, kterého se dopouštějí nadnárodní firmy, je nesmírně obtížné. Soudit se s velkou firmou je nákladné a obtížně se shánějí důkazy o míře, jakou se konkrétní firma podílí např. na celkovém znečištění ovzduší, vody, nebo půdy. Lidé, kteří se o to i tak pokusí, se buď setkávají se šikanou státu upřednostňujícího zájmy velkých firem namísto ochrany práv svých občanů, nebo narazí na hranice odpovědnosti firmy za to, co dělají její zahraniční dceřiné společnosti.

Autor: Jiří Jelínek

Pro více než 250 organizací z celé Evropy sdružené v Evropské koalici pro odpovědnost korporací (ECCJ), jsme připravili návrhy právních reforem, které by umožnily např.:

- Aby se v případech jako hutní komplex ArcelorMittal v Ostravě lidé mohli domáhat svých

práv na zdravé životní prostředí před soudy, aniž by čelili statisícovým nákladům.

- Aby ropné společnosti jako Shell, Chevron nebo Repsol byly přímo odpovědné za devastaci životního prostředí, kterého se dopouští jejich dceřiné společnosti v Nigérii nebo v Amazonii.

Spolupráce s občany na plánování

Poslední dobou se množí případy, kdy občané úspěšně napadají právně vadné či nekvalitní územní plány u soudu. Na podzim jsme dosáhli zrušení vadného územního plánu Břeclavska, před nedávnem soud zrušil část územního plánu Brna kvůli silnici R43, která v něm neměla co dělat. Pražský územní plán byl za poslední dobu zrušen již čtyřikrát.

Tam, kde se občané úspěšně brání nějakému záměru, se vesměs opakují tytéž právní přešlapy plynoucí z toho, že se politici a úředníci snaží silou protlačit projekty se zásadními vlivy na zdraví a kvalitu života občanů, ignorují jejich oprávněné připomínky a odmítají posuzovat reálné varianty.

Na jednu stranu jsou vítězství občanů signálem, že je možné se proti této úřednické zvláštnosti bránit, na druhou stranu je jasné, že tudy cesta nevede. Všechny zúčastněné strany tyto „boje“ stojí nemalé množství sil a peněz, plánování nebere konce a nestaví se pak ani stavby, které opravdu potřebné jsou, aby se ulevilo obcím od dopravní zátěže.

Kdo ví, kolik územních plánů ještě bude muset být zrušeno, než si naši politici a úředníci plně uvědomí, že by měli začít plánovat rozvoj území „po novu“ a odpovědně. Tedy nikoliv centrálně a silou jako doposud, ale prostřednictvím aktivní spolupráce s těmi, kterých se to týká.

Jihomoravský kraj, který v současné době připravuje krajský územní plán, tzv. zásady

územního rozvoje, však nedávno konečně vyslyšel náš požadavek a 11. března se vůbec poprvé v historii příprav takových plánů setkal se svými oponenty v otázkách tras plánovaných silnic (R52, R43, tangenty Brna) nebo rekonstrukce brněnského hlavního vlakového nádraží.

Setkání bylo ze strany kraje koncipováno pouze jako neformální schůzka. Chyběli na něm klíčoví zástupci kraje a nebyl pořizován záznam ani protokol. Setkání postrádalo jasný program i cíl a bylo vedeno spíše v duchu: „Tak se tady vypovídejte, my to pak hejtmanovi přetlumočíme.“

Přes tyto výtky jde však rozhodně o krok dobrým směrem. A vzhledem k tomu, že kraj posunul termín dalšího plánovaného setkání, aby vyhověl našim požadavkům a program si připravil tentokrát lépe, věříme, že by se v Jihomoravském kraji jednou mohli sejít krajští politici, úředníci a občané k plodné spolupráci.

Více informací naleznete na www.zurjmk.cz.

- Aby firmy, které přesunuly svou výrobu do jihovýchodní Asie, byly povinny zveřejnit seznam svých subdodavatelů a předcházet porušování základních pracovních práv při výrobě svých produktů. To se týká zejména módních značek a výrobců elektroniky.

O tom, že je potřeba reformovat zastaralé právní principy omezené odpovědnosti právnických osob, které firmám dovolují příliš, jsme spolu s ECCJ přesvědčili i Evropský parlament. Evropské komisi jsme předložili naše návrhy legislativních změn a podařilo se nám ji přesvědčit, aby se jimi začala vážně zabývat. Aby však Komise mohla začít legislativní proces, musí dostat svolení od členských států Evropské unie. Proto jsme zahájili celoevropskou kampaň a po celé léto budeme sbírat podpisy pod petici. Její pomocí pak současně ve třinácti zemích Evropy vyzveme politiky, aby dali zelenou legislativním změnám, které posílí ochranu lidí a odpovědnost korporací. V České republice spolupracujeme na této kampani s Amnesty International a Společností pro Fair Trade. Doufáme, že se nám společně podaří naše politiky přesvědčit. K tomu ale potřebujeme vaši podporu.

Staňte se i Vy vy součástí řešení, podpořte petici na www.responsibility.cz, řekněte o ní známým. Děkujeme.

Servis pro občany

Za celých patnáct let, po které již poskytujeme právní poradenství, jsme se seznámili se značným množstvím případů a situací, do nichž se občané v různých koutech České republiky dostali. Některými z nich jsme se začali zabývat hlouběji. Příkladem může být problematika hluku z dopravy nebo projekty mnoha sporných staveb. Vždy jsme však usilovali o to, abychom lidem, kteří se na nás obrátili, poskytlí dostatek informací potřebných k tomu, aby svůj případ mohli řešit sami.

Se stejným cílem nyní rozšiřujeme poradenské služby a nabízíme lokálním občanským iniciativám širší servis v podobě specializovaných školení, manuálů, ale také možnosti se potkat a předat si zkušenosti navzájem.

Jedno z míst, kde se mohou klienti našeho právního servisu virtuálně potkávat, jsme zřídili také na internetu. Je jím [mapa](http://www.mapa) na webu EPS, kde se postupně objevují aktivní občané a organizace sdružené kolem konkrétních případů. Každý, kdo řeší nějaký problém ve svém okolí, se může do mapy podívat, zda v ní nenajde někoho v podobné situaci, a zahájit výměnu informací a zkušeností. Můžete do ní nahlédnout i vy. Případů v mapě bude nadále přibývat, již nyní je však vidět, že aktivní lidi, kteří se zajímají o to, co se kolem nich děje, lze nalézt ve všech koutech našeho státu.

Rozhovor

Dětský koutek EPSík

„...aby Vaše práce bavila i Vaše děti“

Narození dítěte nemusí pro rodiče znamenat nucenou překážku v profesním životě, a ani zaměstnavatel nutně nemusí kvůli rodičovské dovolené přijít o zaměstnance. Jedním z cílů dětského koutku, který jsme v EPS zřídili, je prozkoumat a popsat možnosti skloubení rodinného a pracovního života. Na podrobnosti tohoto projektu jsme se zeptali realizátorky nápadu Šárky Nekudové, dřívější organizační ředitelky EPS a nynější maminky.

Šárko, co nabízí dětský koutek při EPS dětem a co rodičům? Dětský koutek EPSík je středně velká kancelář vybavená nábytkem pro děti a hračkami. S dětmi si tam hraje „teta“ Linda, která je sama maminkou a s dětmi to umí. Pro rodiče je výhodou, že mohou pracovat hned ve vedlejší místnosti, která je vybavena počítači s internetem a nemusí tedy ztrácet čas přesouváním po městě.

Ambicí tohoto projektu je vytvoření metodiky sledování rodinného a pracovního života. Pro koho bude tato metodika určená a čemu by měla pomoci?

Zapojení zaměstnanců na rodičovské dovolené je oboustranně výhodné a není to ani příliš náročné, chybí však ucelený návod, jak na to. Naším cílem je tímto návodem usnadnit cestu těm, kteří se pro toto řešení rozhodnou a inspirovat další. Ať už to budou neziskovky nebo soukromí podnikatelé. Metodiku připravuje naše kolegyně

právnička spolu s pedagožkou z Ligy lidských práv, brožura tedy obsahuje informace o legislativní i psychologicko-výchovné stránce věci.

Šárko, když říkáš, že to není náročné, můžeš trochu přiblížit, co vlastně zřízení takového koutku obnáší?

Ke zřízení dětského koutku není třeba, dle našich zákonů, splňovat žádné zvláštní podmínky. Je třeba pouze dodržet určitá omezení týkající se délky pobytu dítěte v koutku a maximálního počtu dětí, která máme v EPSíku stanovená na 3 hodiny denně a 5 dětí záraz. Dětský koutek je zároveň i nejlevnější varianta hlídání dětí. Pro zaměstnavatele v podstatě stačí vyčlenit a vybavit jednu nebo dvě místnosti, zajistit sociální příslušenství a zaplatit pracovníka, který se o děti stará. EPSík jsme připravovaly podle našich časových možností spolu s Lindou dva měsíce. Důležitým aspektem je, aby tato služba byla

Zprava Šárka Nekudová, teta Linda a Filípek

rodiči následně využívána a splnila se tak podmínka efektivnosti zřízení koutku.

Dobrá, a na závěr to nejdůležitější. Baví děti v EPSíku práce jejich rodičů?

Ano, určitě baví. Tetu Lindu děti zbožňují a také hračky a program, co pro ně připravuje. Navíc už se postupně děti znají navzájem, tak se na sebe těší a maminky si i rezervují místa tak, aby děti byly dohromady. Příjemné je i to, že v koutku mohou být zároveň děti různého věku od narození do 10 let.

Děkujeme za rozhovor.

Více informací a rezervace míst do dětského koutku naleznete na www.detskykoutek.eps.cz.

Představujeme právníky EPS**Jana Kravčíková**

„Na právnickou fakultu jsem šla s cílem pomáhat lidem a poradenstvím v EPS dostal tento cíl jasný směr. EPS se zasazuje o nezbytné společenské

změny a věřím, že naše práce motivuje i druhé. Sama se neustále učím od lidí, kteří se na nás obracejí, obdivuji jejich odvalu a odhodlání, s jakým se ve svém volném čase snaží změnit lhostejný přístup úřadů, investorů, politiků nebo spoluobčanů.“

Jana po absolvování brněnského gymnázia Křenová vystudovala Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kterou ukončila diplomovou prací na téma „Ochrana lesa“. S EPS spolupracovala od roku 2006 jako dobrovolní-

ce a po ukončení studia na podzim roku 2008 nastoupila do EPS jako právnička Poradny. Má na starosti zejména zodpovídání dotazů klientů souvisejících s problematikou ochrany životního prostředí, aktualizaci a rozšiřování webové poradny.

Jiří Nezhýba

„Po absolvování fakulty jsem pracoval na ministerstvu vnitra, více než rok pak přímo v uprchlickém táboře. Byla to zkušenost k nezaplacení i proto, že jsem mohl dost přemýšlet nad směřováním tohoto světa. Když jsem dostal možnost kontrolovat práci neziskovek, které si získaly mé sympatie, byl odtud už jen krůček k přechodu

na druhou stranu barikády. Tedy ke skutečně smysluplné práci v EPS ve prospěch ochrany životního prostředí a těch, co se sami brání, třeba proti tlaku korporací, politiků a úřadů, neumí nebo nemohou.“

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, pracoval na sekretariátu rozkladové komise ministra vnitra, odboru azylové a migrační politiky, a poté působil v uprchlickém táboře Vyšší Lhoty. Od roku 2002 je zaměstnancem EPS, kde se začal věnovat kauzám týkajícím se odpovědnosti nadnárodních společností, jako jsou např. továrna na obrazovky LG.Philips Displays v Hranicích, automobilka Toyota Peugeot Citroën u Kolína, hliníkárna Nemark v Havraní u Mostu či investice automobilky Hyundai v Nošovicích. Dále se zabývá kauzou modernizace elektrárny Pruněřov.

Jsmo občanské sdružení právníků, které je už od roku 1995 aktivní v právní ochraně životního prostředí a lidských práv. Hájíme práva těch, na jejichž ochranu stát zapomíná. Věříme, že v demokratické společnosti nelze potřeby a přání jedněch vykupovat porušováním druhých. Rovnost před právem, odpovědnost za řádný výkon veřejné moci, ochranu zdraví a příznivých životních podmínek považujeme za veřejné zájmy, o něž stojí za to aktivně usilovat.

Zpráva Ekologického právního servisu číslo 5 / 2010 / dvakrát ročně vydává
Ekologický právní servis / IČO: 65341490 / vychází v červnu 2010 / ev.č. MK ČR E17425.

norway grants

eea grants

Národní nadace rozvoje občanské společnosti

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci finančního mechanismu EIIP a Norského finančního mechanismu prostřednictvím Nadace rozvoje občanské společnosti.

EKOLOGICKÝ PRÁVNÍ SERVIS

EPS Brno

Dvořákova 13
602 00 Brno
Tel.: +420 545 575 229
E-mail: brno@eps.cz

EPS Tábor

Převrátilská 330
390 01 Brno
Tel.: +420 381 253 904
E-mail: tabor@eps.cz

Naše weby: www.eps.cz • www.responsibility.cz • www.hluk.eps.cz • www.pur.eps.cz • www.cenadalcic.cz
www.nebenadostravou.cz • www.zurjmk.cz • www.pohodacez.cz • www.aksikola.cz • www.detskykoutek.eps.cz